

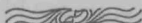
koren celo do smrti. Svojim staršem sem bil pokoren trideset let. Pokorščina do Boga in do predstojnikov pa zahteva od človeka mnogo premažovanja. Poglejte moje srce, otroci! Iz njega raste križ, znamenje, da je pokorščina zahtevala od mene veliko žrtev življenja. Če sem se pokoril jaz, ki zapovedujem zvezdam, kolikobolj je pokorščina potrebna vam. Karkoli vam predstojniki zapovedó, storite, otroci, koj in radi. Mislite si: »Jezusček mi to ukazuje po mojih starših!« Tako boste radi ubogali.

Kakšno pa je plačilo za pokorščino? Oglejte si to na solnčnici! Ona obrača cvet vedno k solncu, in to ga ogreva in dozoreva. Slednjič pridejo ptice izpod neba in pozobljejo zrna, ki so polna maščobe. Kdor je ubogljiv, se pa tudi ogreva na solncu božje milosti in vednobolj dozoreva v čednostih. Iz neba pa pridejo angeli in zbirajo njegovo pokorščino kakor zlate kroglice. To so zakladi za večnost.

Za zgled pokorščine vam bodi vaš angelvarih. Karkoli mu zapove nebeški Oče, vse stori vaš angel. Na podobah ga predstavljajo, da ima perutnice, zato, ker izpolni božje ukaze na migljaj. Storite kakor on tudi vi, otroci, in ubogajte vedno radi. Kako boste enkrat srečni, ko boste prejeli večno plačilo za svojo pokorščino!«

Zdaj pa pristopi Marija. Z njo vred pa vsi otroci veselo vzkliknejo: »Srce Jezusovo, do smrti pokorno, usmili se nas!«

(Nadaljevanje.)

† Štefci Gerdenčevi!

Ker pridna si bila, Štefica mala,
zato te Marija je k sebi pozvala.

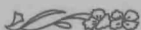
Dne 11. junija je nebeška vrtnarica Marija posetila naš mnogoštevilni Marijin vrtec in si je pri tej priliki izvolila nežno cvetko — Štefco Gerdenc, da jo presadi v nebeški vrt. Mamica je tedaj zaplakala; bratec, sestrici in vsi, ki so poznali dobro Štefco, so se pa razžalostili ob misli, da je njeno drobno srcece prenehalo biti za ta svet. To je bila res blaga de-

klica, ta Štefica! Kako vneto in otroško je častila preblaženo Devico Marijo! To ljubezen je zlasti pokazala meseca majnika. Vsak dan, bodisi lepo ali grdo vreme, je prišla v cerkev pred šmarnični oltarček, da tu počasti majniško Kraljico. Redno se je udeleževala tudi shodov Marijinega vrtca. Enako ljubezen je imela tudi do presvetega Zakramenta. O, s koliko pobožnostjo je prejerala vsak mesec svete zakramente, včasih še večkrat na mesec. V tem oziru je bila res vsem lep zgled. Mislite li, ljubi otroci, da bi bila dobra Štefica že umrla, ako ne bi bila še zrela za nebesa? Ker je prej tako rada hitevala k angelski mizi, zato ji je pa tudi ljubi Bog dal milost, da ga je prejela še ob zadnji uri v svetem obhajilu.

Ali naj vam tudi povem, kakšna je bila mala Štefica do svojih součenk? Z vsemi je bila prijazna, vsem postrežljiva, pa tiha in mirna. Součenke so jo zelo ljubile: to je pokazal njen pogreb, ki so se ga skoraj vse udeležile.

O blaga Štefica! Ni te več! Umrla si. Toda naj ne rečem tako. Jezusček te je ljubil, zato te je vzel k sebi. Ti si srečna!

Marijin vrtec v Šmihelu pri Rudolfovem.

Klemenčič:

Kaznovana sladkosnednost.

V celi vasi ni bilo bolj iztaknjenega in razposajenega otroka kakor je bil Jerišev Cenček. Hudoben ravno ni bil, a vse je hotel videti, povsod je hotel biti zraven. Noben prepir v vasi ni minul, da bi ga on ne bil poslušal do zadnje besede; nobena ptica ni izvalila, da on ni iztikal okrog njenega gnezda.

Zaradi njegove iztekljivosti so imeli doma ž njim dosti sitnosti in preglavic. Vse omare in vsi predali so morali biti zaprti, drugače je bilo gotovo v njih kaj narobe, ali pa je še česa manjkalo. Po-